

ПРАВОВА ПОЛІТИКА УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ

Міністерство освіти і науки України
Прикарпатський національний
університет імені Василя Стефаника
Юридичний інститут

Матеріали Всеукраїнської
науково-практичної конференції
молодих вчених і аспірантів

Вдосконалення правового регулювання прав та основних свобод людини і громадянина

**16 травня 2014 року
м.Івано-Франківськ**

Міністерство освіти і науки України
Прикарпатський національний університет імені
Василя Стефаника

Юридичний інститут

Щорічна Всеукраїнська науково-
практична конференція
молодих вчених і аспірантів

**«Вдосконалення
правового регулювання
прав та основних
свобод людини і
громадянина»**

16 травня 2014 року

Івано-Франківськ, 2014

ББК 67.9 (4Укр)
В15

Редакційна колегія:

В.А.Васильсва - директор Юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, Заслужений юрист України, доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри цивільного права;

Ю.І.Микитин - заступник директора Юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, кандидат юридичних наук, доцент кафедри кримінального права;

І.В.Козич - кандидат юридичних наук, доцент кафедри кримінального права Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника;

С.М.Квасниця - завідувач інформаційно-видавничим відділом Юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника.

В15 Вдосконалення правового регулювання прав та основних свобод людини і громадянина [текст] : *Матеріали щорічної Всеукраїнської науково-практичної конференції молодих вчених та аспірантів (16 травня 2014 року)*. - Івано-Франківськ : Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, 2014. - 173 с.

У збірник включені тези доповідей учасників щорічної Всеукраїнської науково-практичної конференції молодих вчених та аспірантів «Вдосконалення правового регулювання прав та основних свобод людини і громадянина», яка відбулася 16 травня 2014 року на базі Юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника.

Теоретичні положення і рекомендації учасників конференції щодо удосконалення законодавства України стануть ще одним кроком на шляху розвитку правової думки і законодавчого процесу.

ББК 67.9 (4 Укр)

© Юридичний інститут Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, 2014

ФІЛОСОФСЬКІ, ІСТОРИЧНІ ТА ПСИХОЛОГО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМ ПРАВОВОГО СТАТУСУ ОСОБИ

Бризіцький М.І.

*аспірант кафедри теорії та філософії права
Львівського національного університету
імені Івана Франка, помічник судді Львівського
апеляційного адміністративного суду*

СОЦІАЛЬНА СУТНІСТЬ ЛОБІЮВАННЯ

Лобіювання – це діяльність щодо реалізації особами власних чи представлених інтересів у офіційній юридичній діяльності шляхом здійснення впливу на суб'єктів публічної влади. Наведена дефініція показує зв'язок соціальних та правових елементів в лобіюванні. Обґрунтовуючи соціальне походження права, професори Л.М.Герасіна та М.І.Панов [1] звертають увагу на два аспекти впливу суспільних відносин на правові норми. По-перше, правові норми виникають на основі існуючих суспільних відносин, перш за все соціальних відносин: «вони відбивають їх в особливому вигляді, перевтіленому згідно з волею законодавця з урахуванням тенденцій суспільного розвитку, потреб та завдань суспільства та держави». Другим аспектом є сам механізм цього впливу, тобто ті відносини, які виникають в процесі створення нових правових норм, включаючи не тільки відносини у відповідних правотворчих органах, але й різноманітні неформальні відносини, включаючи громадську думку тощо: «Говорячи про соціальну зумовленість права, необхідно перш за все розглянути соціальні фактори правотворчої діяльності, оскільки вони являють собою змістовний момент усіх суспільних відносин, та врешті решт відбивають структуру, цілі й функції різних органів-учасників правотворчого процесу і впливають на зміст правового нормативного акту». Одним із таких соціальних факторів (який часто об'єднує інші фактори, наприклад ЗМІ) є лобіювання.

Таким чином, лобіювання часто є тою сполучною ланкою між суспільством та державою, між соціальною потребою та правовими засобами її вирішення, природнім механізмом виявлення, узгодження та втілення інтересів учасників суспільних відносин у офіційній політиці

<i>Войцеховська Х.В.</i> Збори банків-учасників у структурі джерел формування майна фонду гарантування вкладів фізичних осіб: види та порядок сплати.....	38
<i>Главач І.І.</i> До питання про розмежування понять «суб'єкт» та «учасник» спадкових правовідносин.....	41
<i>Гришко У.П.</i> До питання співвідношення понять «споживач» та «пасажир».....	46
<i>Гунда А.О.</i> Порівняльна характеристика договору щодо надання ритуальних послуг із договором на користь третьої особи та багатостороннім договором (цивільно-правовий аспект).....	49
<i>Данилюк М.Б.</i> Особливості становлення правового регулювання корпоративних інвестиційних фондів в Україні.....	52
<i>Дузінкевич Т.І.</i> Проблеми залучення заінтересованих осіб у справах окремого провадження.....	56
<i>Жарський Т.В.</i> Щодо проблеми корпоративних прав корпорацій.....	59
<i>Зеліско А.В.</i> Цивільно-правові аспекти регулювання приватних підприємств.....	61
<i>Зозуляк О.І.</i> Ознаки невідприсмицької юридичної особи у цивілістичній доктрині.....	65
<i>Козик В.Є.</i> Особливості правового регулювання похідних фінансових інструментів за законодавством Республіки Казахстан.....	69
<i>Кузьмич О.Я.</i> Щодо питання про ухилення від прийняття виконання третіми особами за договорами підряду.....	73
<i>Марценко Н.С.</i> Деякі особливості меж і обмежень права власності громадян на житло.....	75
<i>Мироненко І.В.</i> Ознаки нерухомого майна як об'єкта цивільного обороту.....	77
<i>Пташник І.Р.</i> Цивільно-правове регулювання трансплантації клонуваних органів.....	80

<i>Соколовська Ю.В.</i> До питання про поняття цивільно-правової відповідальності учасників підприємницьких товариств.....	83
<i>Соколовський М.В.</i> Щодо становлення поняття «корпоративне право».....	86
<i>Устінський А.В.</i> Співвідношення готельних послуг та послуг соціальних готелів.....	89
<i>Федорончук А.В.</i> Страхування речі, переданої у прокат.....	91
<i>Юркевич Ю.М.</i> Корпорація як договірна форма об'єднань юридичних осіб.....	94

ПРАВА ЛЮДИНИ ТА БЕЗПЕЧНЕ ЕКОЛОГІЧНЕ СЕРЕДОВИЩЕ; РЕФОРМУВАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ, АГРАРНИХ ПРАВОВІДНОСИН..... 97

<i>Багай Н.О.</i> Законодавче регулювання державної підтримки сільського господарства України.....	97
<i>Данилюк Л.Р.</i> Поняття «мисливські природні ресурси» та його співвідношення з іншими суміжними поняттями.....	99
<i>Жидан О.С.</i> Особливості правового режиму боліт в Україні.....	103
<i>Катушинська Л.С.</i> Сертифікація якості зерна як запорука інтеграції України до світового господарства.....	106
<i>Костур О.Д.</i> Законодавче визначення сільськогосподарського кооперативу в Україні та державах СНД.....	109
<i>Романко С.М.</i> Державна екологічна політика та екологічна інформація: поняття та питання реалізації.....	112
<i>Святолуцька О.С.</i> Деякі новели виникнення земельних прав щодо здійснення індивідуального житлового будівництва.....	115

2. Про банки і банківську діяльність: Закон України № 2121-III від 07.12.2000 // Відомості Верховної Ради від 09.02.2001. – 2001. – № 5. – Ст. 30.
3. Про внесення змін до деяких законів України щодо нагляду на консолідованій основі: Закон України № 3394 від 19.05.2011 // Голос України від 18.06.2011. – № 110.
4. Господарський кодекс України: Науково-практичний коментар / [Бек Ю.Б., Верес І.Я., Герц А.А. та ін.]; за ред. Коссака В.М. – К.: Алерта; КНТ; ЦУЛ, 2010. – 672с. – С. 136.
5. Грудницька С. М. Правовий статус об'єднань підприємств у промисловості: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук: спец. 12.00.04 «Господарське право; господарсько-процесуальне право» / С. М. Грудницька; НАН України; Інститут економіко-правових досліджень. – Донецьк, 1997. – 24 с. – С. 13-14.
6. Джурицький В.О. Правове становище господарських об'єднань в Україні: Монографія / Віталій Олександрович Джурицький. – К.: Юрінком Інтер, 2010. – 224 с. – С. 35-36.
7. Щербина В.С. Господарське право: Підручник / Валентин Степанович Щербина. – 2е вид. перероб. і доп. – К.: Юрінком Інтер, 2005 – 592с. – С. 152.

ПРАВА ЛЮДИНИ ТА БЕЗПЕЧНЕ ЕКОЛОГІЧНЕ СЕРЕДОВИЩЕ; РЕФОРМУВАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ, АГРАРНИХ ПРАВОВІДНОСИН

Багай Н.О.

Прикарпатський національний університет імені
Василя Стефаніка, доцент кафедри трудового,
екологічного та аграрного права, кандидат
юридичних наук, доцент

ЗАКОНОДАВЧЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ

Формування окремого законодавчого інституту державної підтримки сільського господарства України було зумовлене пріоритетами сучасної державної аграрної політики та об'єктивними потребами забезпечення продовольчої безпеки держави.

Першим нормативно-правовим актом вищої юридичної сили, який визначав базові завдання щодо державної підтримки сільського господарства став Закон України «Про пріоритетність соціального розвитку села та агропромислового комплексу в народному господарстві» від 17 жовтня 1990 року. Характерною рисою цього нормативно-правового акта стало зміщення акцентів у реалізації заходів державної підтримки в бік соціальної сфери села. Водночас цим актом визначалися й окремі заходи щодо розвитку галузей сільськогосподарського виробництва.

У 2001 році був прийнятий Закон України «Про стимулювання розвитку сільського господарства України на період 2001-2004 років», яким уперше визначалися на законодавчому рівні економічні методи підвищення ефективності сільськогосподарського виробництва. Із прийняттям цього Закону в аграрно-правовій науці пов'язують початок другого етапу розвитку законодавства про державну підтримку сільського господарства України [1, с.5].

Сьогодні основним нормативно-правовим актом аграрного законодавства України, що регулює відносини державної підтримки сільського господарства, є Закон України «Про державну підтримку сільського господарства України» від 24 червня 2004 року. Цей Закон визначає

не лише цілі та завдання державного регулювання сільського господарства, але й містить законодавчі положення, спрямовані на підтримку сфери сільськогосподарського виробництва. Ним визначено основи державної політики у бюджетній, кредитній, ціновій, регуляторній та інших сферах державного управління щодо стимулювання виробництва сільськогосподарської продукції та розвитку аграрного ринку, а також забезпечення продовольчої безпеки держави. На думку вчених, цей Закон «починаючи з самої його назви, «пронизаний» протекціоністською державною ідеологією» [2, с. 6].

Законом України від «Про основні засади державної аграрної політики на період до 2015 року» від 18 жовтня 2005 р. серед основних пріоритетів аграрної політики передбачена державна підтримка суб'єктів аграрного сектору шляхом концентрації державних ресурсів на пріоритетних напрямках розвитку, формування сприятливої цінової, фінансово-кредитної, страхової, податкової та бюджетної політики, забезпечення раціональних внутрішньогалузевих і міжгалузевих економічних відносин.

Поряд із згаданими законодавчими актами діють і інші нормативно-правові акти аграрного законодавства, якими передбачені окремі заходи з державної підтримки сільськогосподарських товаровиробників (акти, присвячені правовому статусу виробників сільськогосподарської продукції, акти з питань здійснення окремих видів виробничо-господарської діяльності в сільському господарстві тощо). Важливі заходи економічного стимулювання сільськогосподарських товаровиробників передбачаються й актами господарського, податкового та інших галузей законодавства.

Окремо слід відмітити важливе значення Закону України «Про особливості страхування сільськогосподарської продукції з державною підтримкою» із прийняттям якого, як справедливо зауважив А.М.Статівка, було «зроблено ще один крок до вдосконалення правового регулювання відносин із страхування сільськогосподарської продукції та надання державної допомоги аграрним товаровиробникам у названій сфері» [3, с.15].

Слід погодитися з І.П.Сафоновим, що норми, закріплені в Законах України «Про пріоритетність соціального розвитку села та агропромислового комплексу в народному господарстві», «Про стимулювання розвитку сільського господарства на період 2001-2004 років», «Про державну підтримку сільського господарства України», «Про основні засади державної аграрної політики на період до 2015 року», станов-

лять комплексний інститут правового регулювання державної підтримки сільського господарства такої галузі права, як аграрне право України [1, с.6].

Сучасний розвиток законодавства про державну підтримку сільського господарства України в умовах своєї інтеграції повинен базуватися на принципах Спільної аграрної політики [4, с. 49-50], що передбачає поступове скорочення прямих субсидій сільськогосподарським товаровиробникам та пріоритет фінансування програм розвитку сільських територій і природоохоронних заходів у сільському господарстві

1. Сафонов І.П. *Правова регламентація державної підтримки аграрних товаровиробників: Автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук: 12.00.06 / І.П.Сафонов; Нац. юрид. акад. України ім. Я.Мудрого. – Х., 2007. – 20 с.*
2. *Науково-практичний коментар до Закону України «Про державну підтримку сільського господарства України»; / В.М.Єрмоленко, А.М.Статівка, В.Ю.Уркевич; за заг. ред. А.М.Статівки // Бюлетень законодавства і юридичної практики України. – 2005. – №10. – 352 с.*
3. *Науково-практичний коментар Закону України «Про особливості страхування сільськогосподарської продукції з державною підтримкою» / Гетьман А.П., Жушман В.П., Корнієнко В.М. та ін.; за ред. А.М.Статівки. – Х.: Юрайт, 2013. – 432 с.*
4. Осташко Т.О. *Сільське господарство в умовах СОТ і ЄС / Т.О.Осташко. – К.: Інститут сільського розвитку, 2005. – 70 с.*

Данилюк Л.Р.

Прикарпатський національний університет
імені Василя Стефаника, Юридичний інститут,
аспірант кафедри цивільного права

ПОНЯТТЯ «МИСЛИВСЬКІ ПРИРОДНІ РЕСУРСИ» ТА ЙОГО СПІВВІДНОШЕННЯ З ІНШИМИ СУМІЖНИМИ ПОНЯТТЯМИ

В законодавстві України поняття мисливських природних ресурсів не визначене. Однак, Закон України «Про мисливське господарство та полювання» в ч. 7 ст. 1 закріплює визначення мисливських тварин. Під ними розуміються дикі звірі та птахи, що можуть бути об'єктами полювання. З даного визначення випливає, що законодавець вживає такс словосполучення як «дикі звірі та птахи». Тому, перш за все, важливо визначити співвідношення понять «тварини», «звірі» та «птахи».